

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Forslagsstillerne finder, at såvel lønmodtagere som selvstændige i lige stort omfang skal medvirke til at finansiere udgifterne til ledighed. Det er ikke rimeligt, at de, der har valgt ikke at være medlem af en a-kasse, i mindre omfang bidrager til finansiering af udgifterne ved ledighed i forhold til dem, der er medlem af en a-kasse. Forslaget har til hensigt at rette op på denne ulighed. Også personer i faste stillinger med lav ledighedsrisiko skal i fuldt omfang bidrage til betaling af udgifterne ved ledighed.

Såfremt en person ikke forsikrer sig, overtager staten i højere grad de fremtidige mulige udgifter til forsørgelse af den ledige. Forslagsstillerne finder det derfor rimeligt, at staten kan forpligte lønmodtagere og selvstændige til at betale et bidrag til dækning af udgifter ved ledighed, som svarer til det bidrag, som a-kassemedlemmer betaler.

Efter at medlemstallet i a-kasserne i flere år har været stigende, faldt det fra 1998 til 1999 med knap 13.000 personer.

En gennemførelse af beslutningsforslaget skal følges op af ændringer, der sikrer bedre rettigheder i dagpengesystemet.

Det antages, at gruppen af personer, der ikke er medlem af en a-kasse, hovedsagelig er personer i faste stillinger med lav ledighedsrisiko. Eftersom ansatte i fleksjob, skånejob, kontanthjælpsmodtagere, lærlinge og elever samt studerende med deltidsjob ikke er omfattet af forslaget, forventes forslaget ikke at have negative virkninger for de svageste grupper i samfundet.

Forslagsstillerne finder det positivt, at alle erhvervsaktive med skattereformen i 1993 blev pålagt at bidrage til at finansiere udgifterne til ledighed, aktivering, sygedagpenge m.v. via indførelse af øremærkede arbejdsmarkedsbidrag. Det forudsattes, at arbejdsmarkedsbidragene skulle svare til arbejdsmarkedsfondenes udgifter. Ideen var, at når udgifterne til arbejdsløshed m.v. faldt, skulle arbejdsmarkedsbidraget reduceres tilsvarende. Med pinsepakken blev de tre arbejdsmarkedsfonde slået sammen til én fond, og ud-

gifter til førtidspension og revalidering blev som noget nyt finansieret af fondens midler.

Forslagsstillerne er imod disse ændringer og finder, at arbejdsmarkedsbidraget i højere grad skal variere med ledigheden, så arbejdsmarkedets parter tilskyndes til at arbejde for en reduktion i ledigheden, idet arbejdsmarkedets parter vil spare udgifter til arbejdsmarkedsbidrag, når ledigheden falder.

Selv om arbejdsmarkedets parter med indførelse af arbejdsmarkedsbidraget i højere grad bidrager til at betale udgifterne i forbindelse med ledighed m.v., skal medlemmer af en a-kasse stadig væk bidrage mere til betaling af udgifterne til dagpenge m.v. end personer, der ikke er medlem af en a-kasse.

Beskrivelse af svagheder i det nuværende dagpengesystem

Eksempler fra hverdagen understreger flere svagheder i det nuværende system vedrørende ret til optagelse i en a-kasse og optjening af dagpenge rettigheder. De nedenfor nævnte eksempler udgør ikke en udtømmende liste over de problemer, der findes i dagpengesystemet. Forslagsstillerne finder, at der sideløbende med indførelse af en pligt til at bidrage til dækning af udgifterne ved ledighed er behov for at rette op på disse regler.

Eksempel a

En person, der er flyttet til udlandet uden for et EØS-land for at arbejde, afslutter formelt sit studium under ophold i udlandet. Efter endt studium søger personen optagelse i en a-kasse på grundlag af uddannelse, men kan ikke blive medlem, fordi vedkommende bor uden for et EØS-land og ikke har haft bopæl og ophold i Danmark senest to uger efter uddannelsens afslutning.

Eksempel b

En person, der har været væk fra arbejdsmarkedet i en længere årrække, har opretholdt sit medlemskab af en a-kasse og har i perioden ikke modtaget offentlige indkomstoverførsler. Personen har tidligere været på